

De derde brief van Clara aan Agnes van Praag.

1. In Christo sibi reverendissimae dominae ac prae cunctis mortalibus diligendae sorori Agneti, illustris regis Bohemiae germanae, sed iam summo caelorum Regi *sorori et sponsae* (cfr. Mat 12,50; 2Cor 11,2), 2. Clara, humillima et indigna Christi ancilla et dominarum pauperum serva, salutis gaudia in *auctore salutis* (cfr. Heb 2,10) et quidquid melius desiderari potest.
3. De sospitate tua, felici statu et successibus prosperis quibus te in incepto cursu ad obtinendum caeleste bravium vigere intelligo tanto repleor gaudio 4. tantaque in Domino exultatione respiro, quanto te novi et arbitror vestigiorum pauperis et humilis Jesu Christi tam in me quam in ceteris nostris sororibus imitationis mirifice supplere defectum. 5. Vere gaudere possum nec me aliquis posset a tanto gaudio facere alienam, 6. cum, quod sub caelo concupivi iam tenens, callidi hostis astutias et perditricem humanae naturae superbiam et vanitatem humana corda infatuantem te quadam mirabili ipsius Dei oris sapientiae praerogativa suffultam terribiliter ac inopinabiliter videam supplantare 7. *absconsumque in agro mundi et cordium humanorum thesaurum* incomparabilem, quo illud *emitur* (cfr. Mat 13,44) a quo cuncta de nihilo *facta sunt* (cfr. Ioa 1,3), humilitate, virtute fidei ac paupertatis brachiis amplexari; 8. et, ut proprie ipsius apostoli verbis utar, ipsius Dei te iudico adiutricem et ineffabilis corporis eius cadentium membrorum sublevatricem. 9. Quis ergo de tantis mirandis gaudiis dicat me non gaudere?
10. *Gaudeas* igitur et *tu in Domino semper* (cfr. Phip 4,4), carissima, 11. nec te involvat amaritudo et nebula, o in Christo dilectissima domina, angelorum *gaudium et corona* (cfr. Phip 4,1) sororum; 12. pone mentem tuam in speculo aeternitatis, pone animam tuam in *splendore gloriae* (cfr. Heb 1,3), 13. pone cor tuum in *figura divinae substantiae* (cfr. Heb 1,3) et transforma te ipsam totam per contemplationem *in imagine* (cfr. 2Cor 3,18) divinitatis ipsius, 14. ut et ipsa sentias quod sentiunt amici gustando *absconditam dulcedinem* (cfr. Ps 30,20), quam ipse Deus ab initio suis amatoribus reservavit.
15. Et omnibus quae in hoc fallaci mundo perturbabili suos caecos amatores illaqueant penitus praetermissis, illum totaliter diligas, qui se totum pro tua dilectione donavit, 16. cuius pulchritudinem sol et luna mirantur, cuius praemiorum et eorum pretiositatis et *magnitudinis non est finis* (Ps 144,3); 17. illum dico Altissimi Filium, quem Virgo peperit et post cuius partum virgo permansit.
18. Ipsius dulcissimae matri adhaereas, quae talem genuit Filium, quem *caeli capere non poterant* (cfr. 3Re 8,27), 19. et tamen ipsa parvulo clastro sacri uteri contulit et gremio puellari gestavit.
20. Quis non abhorreat humani hostis insidias, qui per fastum momentaneorum et fallacium gloriarum ad nihilum redigere cogit quod maius est caelo?
21. Ecce iam liquet per Dei gratiam dignissimam creaturarum fidelis hominis animam maiorem esse quam caelum, 22. cum caeli cum creaturis ceteris *capere nequeant* (cfr. 2Par 2,6; 3Re 8,27) Creatorem, et sola fidelis anima ipsius mansio sit et sedes, et hoc solum per caritatem qua carent impii, 23. Veritate dicente: *Qui diligit me diligitur a Patre meo, et ego diligam eum (Ioa 14,23), et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus* (Ioa 14,23). 24. Sicut ergo Virgo virginum gloriosa materialiter, 25. sic et tu, *sequens eius vestigia* (cfr. 1Pet 2,21), humilitatis praesertim et paupertatis, casto et virgineo corpore spiritualiter semper sine dubietate omni portare potes, 26. illum *continens* a quo et tu et *omnia continentur* (cfr. Sap 1,7; Col 1,17), illud possidens quod et compareate cum ceteris huius mundi possessionibus transeuntibus fortius possidebis.
27. In quo quidam mundani reges et reginae falluntur, 28. quorum *superbiae usque ad caelum licet ascenderint et capita eorum nubes tetigerint, quasi sterquilinum in fine perduntur* (Iob 20,6-7).
29. Super his autem quae me iam tibi reserare mandasti, 30. quae scilicet essent festa quae forte, ut te opinor aliquatenus aestimasse, in varietate ciborum gloriosissimus pater noster sanctus Franciscus nos celebrare specialiter monuisset, caritati tuae duxi respondendum.

31. Noverit quidem tua prudentia, quod praeter debiles et infirmas, quibus de quibuscumque cibariis omnem discretionem quam possemus facere nos monuit et mandavit, 32. nulla nostrum sana et valida nisi cibaria quadragesimalia tantum, tam in diebus ferialibus quam festivis, manducare deberet, die quolibet ieiunando, 33. exceptis diebus dominicis et Natalis Domini, in quibus bis in die comedere deberemus. 34. Et in diebus quoque Iovis solitis temporibus pro voluntate cuiuslibet, ut quae scilicet nollet, ieiunare non teneretur. 35. Nos tamen sanae ieiunamus quotidie praeter dies dominicos et Natalis. 36. In omni vero Pascha, ut scriptum beati Francisci dicit, et festivitibus sanctae Mariae ac sanctorum apostolorum ieiunare etiam non tenemur, nisi haec festa in sexta feria evenirent; 37. et sicut praedictum est, semper quae sanae sumus et validae, cibaria quadragesimalia manducamus.

38. Verum quia *nec caro nostra caro aenea est nec fortitudo lapidis fortitudo nostra* (Iob 6,12), 39. immo fragiles et omni corporali sumus debilitati proclivae, 40. a quadam indiscreta et impossibili abstinentiae austeritate quam te aggressam esse cognovi, sapienter, carissima, et discrete te retrahi rogo et in Domino peto, 41. ut *vivens vivens confiteris* (cfr. Is 38,19; Sir 17,27) Domino, rationabile tuum Domino reddas *obsequium* (cfr. Rom 12,1), et tuum *sacrificium* semper *sale conditum* (Lev 2,13; Col 4,6).

42. Vale semper in Domino, sicut me valere peropto, et tam me quam meas sorores tuis sacris orationibus recommenda.